

OBSAH	Uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo 7. augusta 2009 ktorým sa stanovujú podrobnosti o povinnostiach advokáta pri autorizácii, o vedení evidencie o autorizácii a Knihe o autorizácii (uznesenie o autorizácii)
--------------	---

**Uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory
č. 3/13/2009
zo 7. augusta 2009**

ktorým sa stanovujú **podrobnosti o povinnostiach advokáta
pri autorizácii, o vedení evidencie o autorizácii a Knihe o autorizácii**
(uznesenie o autorizácii)

Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory sa podľa § 77 ods. 1 písm. d a § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) uznieslo takto:

Článok 1

Toto uznesenie upravuje podrobnosti a pravidlá Autorizácie zmlúv o prevode nehnuteľnosti podľa zákona č. 304/2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Postup advokáta pri autorizácii zmluvy

Článok 2

Advokát je povinný vykonať autorizáciu v súlade s ustanoveniami zákona č. 304/2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s týmto uznesením.

Článok 3

(1) Autorizáciou zmluvy je spísanie zmluvy o prevode nehnuteľnosti (ďalej aj ako „zmluva“), zistenie totožnosti účastníkov tejto zmluvy a ich zástupcov, posúdenie, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a posúdenie, či uzavretím zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody (§ 1a ods. 1 zákona o advokácii).

(2) Dobré mravy posudzuje advokát v súlade s právnym poriadkom, stavovským predpisom a konštantnou judikatúrou¹. Demonstratívny výpočet definície dobrých mravov je uvedený v Prílohe č. 1.

Doložka o autorizácii zmluvy

Článok 4

- (1) Autorizáciu zmluvy advokát potvrdí v doložke o autorizácii, ktorá obsahuje
- a) vyhlásenie advokáta, že pri spisovaní zmluvy postupoval podľa odseku 1,
 - b) údaj o počte listov, ktoré zmluva obsahuje,

- c) miesto a dátum vydania doložky o autorizácii,
- d) meno, priezvisko a podpis advokáta,
- e) odtlačok pečiatky advokáta, v ktorej je uvedená adresa advokátskej kancelárie a číslo zápisu v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory (§ 1a ods. 2 zákona o advokácii).

(2) Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti za odplatu, advokát upozorní účastníkov zmluvy na platobné podmienky kúpnej ceny dohodnuté v zmluve a v zmluve uvedie vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s týmito podmienkami. Advokát je povinný oznámiť účastníkom zmluvy o prevode nehnuteľnosti výšku poistného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti (§ 1a ods. 4 zákona o advokácii).

Článok 5

Advokát autorizuje zmluvu iba na žiadosť konajúcej osoby. Autorizáciu vykonáva advokát osobne. Zastúpenie advokáta inou osobou nie je prípustné. Ak advokát vykonáva advokáciu vo forme obchodnej spoločnosti, vykonáva autorizáciu v mene a na účet obchodnej spoločnosti.

Článok 6

Autorizáciu advokát nemôže nahradiť osvedčením podpisu na plnomocenstve konajúcej osoby.

Článok 7

Advokát nevykoná autorizáciu na listine, ktorú nevyhotovil, na listine, ktorá neobsahuje žiadny text a na listine, ktorá je napísaná v inom ako slovenskom alebo českom jazyku, ak súčasne nie je predložená v úradne overenom preklade do štátneho jazyka; to neplatí, ak advokát ovláda jazyk, v ktorom je listina napísaná.

Článok 8

Doložku o autorizácii môže advokát vyhotoviť iba niektorým z nasledujúcich spôsobov:

- a) vytlačením podľa vzoru Prílohy č. 3 k zákonu č. 586/2003 Z. z.,
Vzor doložky o autorizácii

DOLOŽKA O AUTORIZÁCII	
a)	Vyhlasujem, že som zmluvu autorizoval podľa § 1a odseku 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 304/2009 Z. z.
b)	Zmluva obsahuje 5 listov
c)	V Žiline, dňa 7. mája 2008
d)	JUDr. Ján Damborský

- b) použitím reliéfnej pečiatky a ručným vyplnením údajov uvedených v § 1a ods. 2 zákona o advokácii,
- c) štítkom zhotoveným pomocou počítača, ktorý obsahuje údaje uvedené v § 1a ods. 2 zákona o advokácii.
Štítko sa nalepí na listinu, ktorú advokát podpíše a pripojí pečiatku advokáta tak, že časť podpisu alebo odtlačku pečiatky je na listine a časť podpisu alebo odtlačku pečiatky je na tomto štítku.

Článok 9

Pečiatka advokáta určená na účely autorizácie (§1a ods. 2 písm. e zákona o advokácii) musí obsahovať jeho meno a priezvisko, akademické, prípadne iné tituly, označenie advokát a registračné číslo, pod ktorým je zapísaný v zozname advokátov. Ak advokát vykonáva advokáciu v združení alebo ako spoločník obchodnej spoločnosti, obsahuje pečiatka označenie združenia alebo obchodnej spoločnosti.

Článok 10

Ak sa listina o zmluve skladá z niekoľkých listov papiera, advokát je povinný všetky listy papiera spojiť skôr, než zmluvu podpíšu konajúce zmluvné strany a spojenie prekryje pečatou alebo nálepkou.

Článok 11

Údaje o totožnosti konajúcej osoby, ktoré je advokát povinný podľa § 1a ods. 2 zákona o advokácii uviesť v doložke, zisťuje so súhlasom konajúcej osoby z jej občianskeho preukazu, cestovného pasu alebo iného platného úradného dokladu, ktorý obsahuje zobrazenie tváre konajúcej osoby. Svoj súhlas so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov vyjadrí konajúca osoba svojím podpisom v Knihe o autorizácii.

Článok 12

(1) Ak advokát nepozná účastníkov, ich zástupcov, títo musia preukázať svoju totožnosť platným dokladom totožnosti, alebo ich totožnosť musí byť potvrdená dvoma svedkami totožnosti. Advokát by mal totožnosť konajúcej osoby overiť aspoň dvoma úradnými dokladmi (§ 1b ods. 1 zákona o advokácii).

(2) Ak advokát napriek postupu podľa odseku 1 nemá istotu o totožnosti osôb, vykoná ďalšie zisťovanie, najmä vyzve osoby a ich zástupcov, aby doložili listiny z evidencie dokladov totožnosti, zistí totožnosť prostredníctvom ďalších svedkov, o ktorých totožnosti nemá žiadne pochybnosti, požiada o vyjadrenie príslušnú obec, vykoná zisťovanie na základe iných listinných dôkazov (§ 1b ods. 2 zákona o advokácii).

(3) Ak sa ani napriek postupu podľa odseku 2 advokátovi nepodarí zistiť skutočnú totožnosť účastníkov a právnu službu neodmietne, nemôže sa zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú zneužitím totožnosti; to neplatí, ak preukáže, že poškodený účastník zmluvy vedel o skutočnosti, ktorá bola príčinou vzniku škody (§ 1b ods. 3 zákona o advokácii).

(4) Ak v spojení s autorizáciou požiada účastník zmluvy o prevode nehnuteľnosti o uskutočnenie podania na správu katastra, advokát na základe písomného plnomocenstva účastníka vyhotoví toto podanie a zabezpečí jeho doručenie správe katastra vrátane príslušných listín o úkone (§ 1b ods. 4 zákona o advokácii).

Kniha o autorizácii

Článok 13

(1) Advokát je povinný zapísať každú autorizáciu do Knihy o autorizácii.

(2) Knihu o autorizácii vydáva Slovenská advokátska komora. Knihu o autorizácii pošle Komora advokátovi na základe jeho písomnej žiadosti do dvoch týždňov od jej doručenia a zaplattenia poplatku za Knihu o autorizácii. Písomná žiadosť musí obsahovať overený podpisový vzor advokáta.

(3) Vzor strany Knihy o autorizácii je Prílohou č. 2.

Článok 14

Advokát je povinný prideliť každej autorizácii každej konajúcej osoby samostatné poradové číslo v Knihe o autorizácii, a to aj v prípade, že listinu podpísalo viac konajúcich osôb.

Článok 15

(1) Poradové číslo je tvorené poradovým číslom, pod ktorým je autorizácia zapísaná v Knihe o autorizácii, registračným číslom advokáta a označením kalendárneho roku, v ktorom bola autorizácia vykonaná. Ak podpisuje tá istá konajúca osoba súčasne niekoľko vyhotovení tej istej listiny, pridelí sa všetkým podpisom konajúcej osoby na všetkých vyhotoveniach rovnakej zmluvy jedno číslo a údaj o počte konajúcou osobou takto podpísaných vyhotovení rovnakej zmluvy sa uvedie v zápise.

(2) Ak podpisuje tá istá konajúca osoba súčasne viac rôznych listín o rozličných zmluvách, pridelí sa všetkým zápisom iné poradové číslo.

(3) Všetky číselné údaje uvedené v Knihe o autorizácii sa zapisujú arabskými číslicami a oddeľujú sa lomkou.

(4) Autorizované vyhotovenie zmluvy vydá advokát konajúcej osobe až potom, ako bola zmluva pred ním konajúcou osobou (osobami) podpísaná a advokát vykonal zápis v knihe o autorizácii.

Článok 16

Nesplnenie povinnosti podľa tohto uznesenia je disciplinárnym previnením advokáta.

Článok 17

Toto uznesenie je účinné dňom uverejnenia vo Vestníku Slovenskej advokátskej komory.

JUDr. Štefan Detvai
predseda Slovenskej advokátskej komory

Príloha č. 1

„Generálna klauzula týkajúca sa dobrých mravov funguje ako posledná „inštancia“, ktorá môže zabrániť platnosti právnych úkonov, ktoré prešli sitom prieskumu z hľadiska toho, či sa jedná o rozpor so zákonom. Táto klauzula chráni právny poriadok pred tým, aby poskytoval právnú legitimáciu úkonom, ktoré z hľadiska mimoprávných spoločenských štandardov nemožno akceptovať.“

Salač, J.: Rozpor s dobrými mravy a jeho následky v civilním právu. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2000

„Dobrymi mravy v občanskoprávních vztazích se v soudní praxi rozumí soubor společenských, kulturních a mravních pravidel chování, který je vlastní obecně uznávaným vzájemným vztahům mezi lidmi a mravním principům společenského řádu a který v historickém vývoji osvědčil jistou neměnnost, vystihující podstatné historické tendence jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 2898/2005

„Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.“

Salač, J. Rozpor s dobrými mravy a jeho následky v civilním právu. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2000

„Občanský zákoník a ani jiné právní předpisy výslovně nestanoví, do jaké výše lze při peněžité půjčce sjednat úroky. Z této skutečnosti však nelze úspěšně dovozovat, že by výše úroků závisela jen na dohodě účastníků smlouvy o půjčce a že by tedy nepodléhala žádnému omezení. Rovněž u dohody o úrocích při peněžité půjčce totiž platí ustanovení § 3 odst. 1 obč. zák., podle něhož výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí být v rozporu s dobrými mravy.“

Rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Nepřiměřenou a tedy odporující dobrým mravům je zpravidla taková výše úroků sjednaná ve smyslu ustanovení § 658 odst. 1 obč.zák., která podstatně přesahuje úrokovou míru v době jejich sjednání obvyklou, stanovenou zejména s přihlédnutím k nejvyšším úrokovým sazbám uplatňovaným bankami při poskytování úvěrů nebo půjček.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Nemohou být žádné pochybnosti o tom, že nepřiměřeně vysoké úroky sjednané při peněžité půjčce jsou obecně považovány za odporující obecně uznávaným pravidlům chování a vzájemným vztahům mezi lidmi a mravním principům společenského řádu a že tedy jsou v rozporu s dobrými mravy.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„V projednávané věci soudy zjistily, že úroková míra u úvěrů poskytovaných bankami činila v době uzavření smluv o půjčce 9 až 15,5 % ročně. Vzhledem k tomu, že dohodnutá výše úroků (ve výši 60 % ročně) podstatně (téměř čtyřnásobně) přesahovala horní hranici této obvyklé úrokové míry, je za tohoto stavu věci odůvodněn právní závěr, že šlo o ujednání, které je v rozporu s dobrými mravy, a tedy ve smyslu ustanovení § 39 obč. zák. neplatné.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Hlediska uvažovaná soudy nasvědčují – jak správně upozorňuje dovolatel - tomu, že žalobce při uzavírání smluv o půjčce (včetně dohody o výši úroků) pravděpodobně jednal v tíživé situaci (byť nemusela dosáhnout intenzity vyžadované pro naplnění skutkové podstaty lichvy podle ustanovení § 253 trestního zákona), která ho vedla k tomu, aby souhlasil se sjednáním úroků z půjčené částky ve výši 5 % měsíčně (tj. 60 % ročně) při splatnosti půjčky za tři roky od uzavření smluv. Pro závěr, zda dohodnuté úroky jsou nepřiměřené a tedy odporující dobrým mravům, však tato hlediska nemohou být významná.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„V souladu s dobrými mravy při sjednávání úroků při peněžité půjčce je takové jednání věřitele, který se při peněžité půjčce „spokojí“ – bez ohledu na to, v jaké situaci se nachází dlužník - s přiměřenou výší úplaty (odměny) za užívání půjčené jistiny a který tedy své volně peněžité prostředky hodlá „zhodnotit“ běžným (obvyklým) způsobem rovněž v případě, že dlužník uzavírá smlouvu o půjčce v situaci pro něj obtížné.“ ... „Úroky dohodnuté při poskytnutí peněžité půjčky představují úplatu (odměnu) za užívání půjčené jistiny.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Aj na zmluvnom základe spočívajúce úroky z omeškania podliehajú rovnako ako úroky z pôžičiek a z úverov hraniciam rozporu s dobrými mravmi.“

Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 26. 1. 2005, č. 3Ob221 /04b; 7Ob78/06f

„Dojednanie o okolnostiach neprimeranej zmluvnej pokuty je potrebné považovať za odporujúce dobrým mravom. O tomto poskytuje zákon sudcovi právo úsudku.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 5. 10. 1971, č. 4Ob56/71; 5Ob796/81; 5Ob677/82; 9ObA187/93*

„O porušenie dobrých mravov v zmysle § 879 ods. 1 ABGB sa jedná vtedy, keď je niečo zjavne jednoducho protiprávne, bez toho, aby bol porušený výslovný zákonný zákaz, teda ak niečo síce nie je protizákonné, ale hrubo protiprávne.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 21. 6. 1966, č. 8Ob150/66; 4Ob47/66*

„Právny úkon je vtedy odporujúci dobrým mravom, keď je jeho obsah nezlučiteľný so základnými hodnotami právneho poriadku alebo s mravným poriadkom.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 10. 11. 1977, č. 7Ob689/77; 7Ob95/98s*

„Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi nemusí vyplývať iba z jeho obsahu, ale tiež z celkového charakteru dojednania – v zmysle zhrňujúceho zohľadnenia obsahu, pohnútky a účelu, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 22. 04. 1975, č. 4Ob10/75; 8Ob236/75*

„Smlouva (dohoda, ujednání), jejímž skutečným smyslem je sjednání tzv. propadné zástavy (uspokojení pohľadávky zástavného veriteľa tím, že mu pripadne zástava do vlastníctví), je v rozpore s účelom zástavného práva tak, jak jej stanoví zákon, a tedy pro rozpor s účelom zákona neplatná podle ustanovení § 39 obč. zák.“ *Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 2535/99*

„Úlohou zákazovej normy je záložcu chrániť pred tým, aby sa v dobrej viere, že bude môcť vyrovnať svoj dlh, alebo splniť svoj záväzok, zaviazal k odovzdaniu majetkovej hodnoty, ktorá presiahne pohľadávku veriteľa. Zmluva o prepadnutí veci je totiž svojou povahou podmienený právny úkon, je predsa uzatvorená s podmienkou, že veriteľ neuspokojí, alebo nie včas uspokojí veriteľa. Práve v tejto podmienke spočíva vlastnícke nebezpečenstvo takejto zmluvy a z nej samotnej je treba vyvodzovať zákaz takejto zmluvy.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 24. októbra 1995, č. 4Ob584/95; 6Ob183/05p, vydanom k § 1371 ABGB (ktorý obsahuje zákaz prepadnej klauzuly)*

„Dohoda o prepadnutí veci v zmysle § 1371 ABGB je pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva neprípustná.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 27. 1. 1954, č. 3Ob807/53; 3Ob574/51; 1Ob13/73; 4Ob584/95; 3Ob 109/98w; 8Ob125/98k; 6Ob183/05p*

„Zákaz stanovený v § 1371 ABGB platí aj vtedy, ak v jednotlivom prípade hodnota zálohu nie je vyššia ako dlh. Dohody uzatvorené v zmysle § 1371 ABGB po vzniku splatnosti sú platné. Zákaz prepadnej klauzuly sa má na príslušné dojednanie s veriteľom, ktorý nie je vecne zabezpečený, aplikovať analogicky, pretože situácia zúčastnených osôb je z hľadiska ich záujmov rovnaká.“ *Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 24. 10. 1995, č. 4Ob584/95; 6Ob183/05p*

„Požadavek na nepřiměřené smluvní úroky současně naplňuje skutkovou podstatu trestného činu lichvy, a to za předpokladu, že jde (má jít) o plnění, jehož hodnota je k hodnotě vzájemného plnění v hrubém nepoměru, a že věřitel přitom zneužije tísně, nezkušenosti, rozumové slabosti nebo rozrušení dlužníka (srov. § 253 trestního zákona).“ *Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004-94*

„(1) Právny úkon, ktorý odporuje dobrým mravom, je neplatný.

(2) Neplatný je predovšetkým právny úkon, ktorým niekto pri využití stavu núdze, neskúsenosti, nedostatočnej schopnosti úsudku, alebo podstatnej hospodárskej slabosti iného, nechá pre seba, alebo pre tretiu osobu za poskytnutie plnenia prisľúbiť alebo poskytnúť majetkové výhody, ktoré sú v nápadnom nepomere k takémuto plneniu.“ *§ 138 ods. 1 a 2 nemeckého Občianskeho zákonníka*

„(1) Zmluva, ktorá odporuje zákonnému zakazu alebo dobrým mravom, je neplatná.

(4) Predovšetkým sú neplatné nasledovné zmluvy, ak niekto využije ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že seba, alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť, alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere.“ *§ 879 ods. 1 a 4 rakúskeho Všeobecného občianskeho zákonníka*

„Úžera predpokladá ako objektívny znak hrubé, ľahko rozpoznateľné porušenie ekvivalentnosti, pritom je potrebné postaviť do vzájomného pomeru všetky vzájomné hodnoty plnení.“

Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 20. 3. 1985, č. 1Ob532/85

„Úžera robí neplatnou celú zmluvu, nie iba jej zakázanú časť.“

*Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora z 4. 2. 1964,
č. 4Ob505/64; 7Ob111/65; 1Ob122/73; 8Ob253/99k*

„Kto zneužívajúc niečiu tieseň, neskúsenosť alebo rozumovú slabosť alebo niečie rozrušenie, dá sebe alebo inému poskytnúť alebo sľúbiť plnenie, ktorého hodnota je k hodnote vzájomného plnenia v hrubom nepomere, alebo kto takú pohľadávku uplatní alebo v úmysle uplatní ju, na seba prevedie...“ § 235 Trestného zákona SR

„O lichevní smlouvu podle občanského práva jde v případě, kdy jednající z okolností věci věděl anebo musel vědět, že druhá strana je postižena okolnostmi uvedenými shora, a tuto okolnost využil; nevyžaduje se, aby jeho jednání bylo současně v trestním řízení označeno za trestný čin.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 22 Cdo 1993/2001

„Dohoda, kterou byly při peněžité půjčce sjednány nepřiměřeně vysoké úroky, je neplatná (§ 39 obč. zák.), a to buď pro rozpor se zákonem (představuje-li naplnění skutkové podstaty trestného činu lichvy podle ustanovení § 253 trestního zákona, popřípadě jiného trestného činu) nebo pro rozpor s dobrými mravy (v ostatních případech).“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004-94

„Ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku (o tom, že výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí být v rozporu s dobrými mravy) patří k právním normám s relativně neurčitou (abstraktní) hypotézou, tedy k takovým právním normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a které přenechávají soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Protože sama zastavárenská smlouva je podle jejich názoru neplatná jak pro rozpor s rozsahem a povahou živnostenského oprávnění žalované, tak pro rozpor s dobrými mravy, neboť sjednaný „zastavárenský poplatek“, výrazně překračuje úrokovou míru používanou při poskytování úvěru bankami, nemůže být platná ani kupní smlouva, která měla neplatnou zastavárenskou smlouvu jistit.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 2535/99

„Je-li neplatné ujednání o výši úroků obsažené ve smlouvě o půjčce, z povahy právního úkonu a ani z jeho obsahu nevyplývá, že by tuto část nebylo možné oddělit od ostatního obsahu smlouvy. Smlouva o půjčce je však neplatná pouze v ujednání o výši úroků jen tehdy, jestliže oddělení této části od ostatního obsahu smlouvy nebrání ani okolnosti, za nichž ke smlouvě došlo.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 21 Cdo 1484/2004

„Skutečnosti uvedené žalovanou ve vyjádření bylo třeba posoudit jako obranu žalované, že ve věci šlo o sjednání tzv. propadné zástavy, což by činilo smlouvu neplatnou (viz R 23/2005 a judikaturu tam uvedenou), a že šlo o lichevní smlouvu, která je též neplatná. Skutečnosti týkající se manžela žalované i její dcery byly obsahově námitkami rozporu výkonu práva požadovat vyklizení bez zajištění bytové náhrady s dobrými mravy (§ 3 odst. 1 ObčZ, lze dodat, že věc bylo třeba posoudit přiměřeně i podle R 22/1999 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Podmínky vydání rozsudku pro uznání tak v této věci nebyly splněny.“

Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 22 Cdo 2646/2005

Príloha č. 2

Vzor strany knihy o autorizácii (na nasl. strane)

Poradové číslo zázpisu ----- Dátum a miesto autorizácie	Údaje o konajúcej osobe: meno, priezvisko / obchodné meno dátum narodenia rodné číslo / IČO trvalé bydlisko / sídlo miesto pobytu (ak sa líši od trvalého bydliska)	Spôsob zistenia totožnosti konajúcej osoby: druh dokladu spôsob overenia	Informácia o konaní na základe plnomocenstva: ÁNO / NIE ak áno, meno splnomoc- ňujúcej osoby a spôsob overenia plnomocenstva
a	b	c	d

